

III. होता यक्षत्समिधानं मरुद्यशः सुसमिद्धं वरेण्यमग्निमिन्द्रं वयोधसम् ।

गायत्रीं हृन्द इन्द्रियं अविं गां वयो दधेत्वाज्यस्य होतर्यज्ञ ॥ २४ ॥

एकादश वायोधसे पशौ प्रयाज्ञप्रेषाः समित्तनूनपादाद्याप्रीदेवताः । अतिज्ञगती । दैव्यो होता अग्निं वयोधसमिन्द्रं च यज्ञतु वयः आयुर्दधाति वयोधाः तम् आयुषो दातारं धारयितारं वा । कीदृशमग्निं समिधानं दीप्यमानम् । मरुद्यशः सुपां सुलुगिति तृतीयैकवचनस्य सु-आदेशः मरुता यशसा समिद्धं (1.) दीप्तम् । वरेण्यं वरणीयम् । किं कुर्वन् यज्ञतु गायत्रीं हृन्दः इन्द्रियं वीर्यम् अविं गाम् वयः आयुश्च दधत् स्थापयन् इन्द्रे इति शेषः । षणमासात्मकः कालोऽविः त्रयोऽवयो यस्याः सा अविः सार्धसंवत्सरा गौः ताम् । प्रयाज्ञदेवतेन्द्रयुता आज्यं वेतु हे मनुष्यहोतः त्वमपि यज्ञ । एवमग्रेऽपि ॥ २४ ॥

होता यक्षत्तनूनपातमुद्भिदं यं गर्भमदितिर्दधे शुचिमिन्द्रं वयोधसम् ।

उल्लिहं हृन्द इन्द्रियं दित्यवाहं गां वयो द° ॥ २५ ॥

एकाधिका जगती । होता तनूनपातं प्रयाज्ञदेवं वयोधसमिन्द्रं च यज्ञतु अदितिर्यं गर्भं दधे तम् इन्द्रमित्यर्थः । कीदृशं तनूनपातम् उद्भिदम् उद्भिन्नति प्रकटयति फलमित्युद्भिदं तं यज्ञफलानामुद्भितारम् । शुचिं पवित्रम् । किं कुर्वन् उल्लिहं हृन्दः इन्द्रियम् दित्यवाहं गाम् वयश्च इन्द्रे दधत् । द्विवर्षा गौर्दित्यवाह । स सेन्द्रो वेतु ॥ २५ ॥

होता यक्षदीडेन्यमीडितं वृत्रहृतममिडाभिरीडां सहः सोममिन्द्रं वयोधसम् ।

अनुष्टुभं हृन्द इन्द्रियं पञ्चाविं गां वयो द° ॥ २६ ॥

व्यूहेन शक्वरी । होता इडाभिः प्रयाज्ञदेवताभिः सह वयोधसमिन्द्रं यज्ञतु । कीदृशमिन्द्रम् ईडेन्यम् ईडितुं योग्य ईडेन्यः ईडेरेन्यप्रत्ययः । ईडितमृषिभिः स्तुतम् । वृत्रहृतमम् अत्यन्तं वृत्रहा वृत्रहृतमः तम् नाद्वस्येति [पा° ८.२.१७.] नुडागमः । ईडां सर्वैः स्तुत्यम् । सहः सोमं सहसा बलेन सोमवदाह्लादकम् । किं